

19-07-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Γ'
† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου
Βασιλείου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

΄Ηχος Λ. Πα

χ ^M π ^P ε + μ ^A
π Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν **Δ**
 π ^P ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 π ^P
 Κυ ρι ου **π** ^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὸνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π ^P ε + μ ^A
π Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος **Δ** εν ο
 π ^P
 νο μα τι Κυ ρι ου **π** ^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυπίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἅχος ἦ πά

χ ^Π Κωστούσιαν τοῦ Σταυροῦ
 π ^η ρι ε τον λα ον σου ^Δ Ἀ
 και ευ λο γη σον ^Δ την κληρο νο μι αν σου
 π ^η νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ
 βα α ρων δωρου με νος ^π ^η και το σον φυ
 λα ατ των ^Δ δι α του Σταυρου σου πο λι
 τε ευ μα ^π **Δόξα...** (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοποίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
 Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἴκεσίαις τῶν δεινῶν
 ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Γενοῦ σου, ἐν
 παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
 εὔσεβῶς μεγαλύνομεν.

χρεῖτον ταῦτα
Δ Οἱ την σην προστά σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκλυ τρου με νοι π τωσταυ ρωτου υι ου
σου εν παν τι φρουρου με νοι π κα τα χρε ος
σε πααν τες Δ ευ σε βως με γαλυ νομε ε εν π

Μετὰ τὴν ά Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἢ Χος Ἡ Γα

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἦψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὄφος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκταυρος ε πα γη ε πι γης και η ψα το
των ου ρα νων ουχ ως του ξυ λου φθα σαν τος
το υ ψος φαλ λα σου του εν αυ τω πλη ρουν
τος τα συ μπαν τα Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Σπιχ. Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἔκούσιόν σου σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν κυ πα ρισ σω και πευ κη η και κε ε
ε δρω π υ ψωθης α μνος του Θε ου ρ ι
να σω ω ω σης τους εν πι στει προ σκυ νου ουν
τας π την ε κου σι ον σου σταυ ρω ω σιν ρ Χρι
στε ο Θε ος δο ο ξα σοι ἦ

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν ὥραιότητα

Χαρὰν ἡ σύμπασα, κτίσις ὀρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἀγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν γὰρ εὗρατο, διὰ σοῦ τέκνον φίλτατον· ξύλῳ γὰρ ιάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὀρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β' Σπχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα ὄμοια
Τὴν ὥραιότητα

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἔξουσίας σου, καὶ τὸ ἔκούσιον, τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἔξισταντο καθιρῶσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθιρᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διὸ ὡς ζωοδότη βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στιχ. **Ο** δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Сταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε ηὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τότε καὶ Ληστὴς ἴδων, ἐν Σταυρῷ σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς· Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ... *Σταυροθεοτοκόν*

Η ἀπειρόζυγος, καὶ θεία δάμαλις, κατανοήσασα, μόσχον τὸν ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπομένοντα, οἷμοι τέκνον! ἔλεγε· τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὕν ἀθάνατος, κατεδέξω τὸν θάνατον, ὕμνῳ σου τό, μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γένεσιν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

‘Ο ράπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθείς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Π

Γ ο ρα πι σθεὶς υ περ γε νου ους ανθρωω
ω πων π και μη ορ γι σθεὶς ε λευ θε ρω σον
εκ φθι ρας ρ την ζω η ην η μων Κυ ρι ε π και
ε λε η σον η μας ως Φι λα αν θρω ω

πος Γ

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αύτοῦ.

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἔχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος, ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Μαρπυρικὸν ἦτορ εὐψυχοντης κα τε ρι ας υ
μων ς ε νι κη σε τα μη χα νη μα τα του αρ
χε κα κου εχθρους ς Α θλο φο ο ροι πανευφη
η μοι π δι α του ου ου το της αι ω νι ου
κα τη ζι ω θη τε μα κα α ρι ο τη τος δ
αλ λα πρε σβευ σα τε τω ω Κυ ρι ι ι ω π
του φι λο χρι στου λα ου σω ω σαι το ποι
μνι ον Μαρτυρες υ παρχοντες της α αλη
θει ας ἦ

Δόξα... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον
Τὴν ὥραιότητα

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ
ἐπίγεια, φόβῳ ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν

Σταυρῷ, ἔκὼν δ ἀναμάρτητος, ἥλιος ἐσκότασε,
καὶ σελήνη ἡμαύρωται, τότε καὶ ἡ Μήτηρ σου,
θρηνωδοῦσα ἐφθέγγετο. Υἱέ μου, τί τὸ ὅραμα
τοῦτο; πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Εἰτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Φαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Cοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

‘Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

‘Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

‘Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

‘Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

‘Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος
΄Ωδὴ ἀ'. Ἡχος γ'
·Ο Είρμος

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσε ποτέ· ώσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
έκατέρωθεν ὅδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ
θεαρέστως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύματα θαλάσσης, τῇ ράβδῳ ἔπηξας, καὶ
διήγαγες λαόν, προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι'
οὗ ἔτεμες ὅδωρ τῆς πλάνης, καὶ πρὸς γῆν
Οἰκτίρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἄπαντας τοὺς
ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας, τῇ προστάξει σου,
ὑπερῷα δυνατέ, ὁ στεγάζων ἐφ' ὅδάτων, ὁ τὴν
γαῖαν κρεμάσας, κρεμᾶσαι ἐπὶ ξύλου, καὶ
σαλεύεις, πᾶσαν τὴν κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ
τὰς καρδίας, στηρίζεις ἐν φόβῳ σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Η περικαλλής καὶ Παρθένος Δέσποινα, ὃν
ἐκύησεν Γίόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ύψωθέντα
βουλήσει, ἡλάλαζε βοῶσα ἐν ὀδύνῃ. Θεὲ τῶν
ὅλων εὔσπλαγχνε, Κύριος ὃν τῆς δόξης, πῶς
ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

΄Ωδὴ α'
Ὕχος δ'
Ἄνοιξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυμφίον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν
ώραιότητος, Μακρῖνα πανένδοξε, ὃν
ἐπεπόθησας, ὃν ἡγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
φωτίσαι δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων ἡ ἀβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν
ἀγαθότητος, Χριστὲ σοῦ τὴν ἀσπιλον, νύμφην
ἔδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλουμένην,
Μακρῖναν τὴν ἄμωμον, καὶ παναοίδιμον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακρῖνα πανεύφημε, τῆς παρθενίας τὸ
καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλόβητον, δι'
ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ
πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκὸν

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις
Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμώντων σε, τὴν
Θεομήτορα, καὶ διηγασεν, ἡμέρα σελασφόρος,
Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας Θεόνυμφε.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ὁσίου
Ωδὴ α΄ . Ἡχος δ'

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διόλου, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι,
καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες
σοφέ, καὶ Χριστῷ ἡκολούθησας, τὸ τῆς σαρκός
σου φρόνημα, Δίε νεκρώσας δι' ἀσκήσεως.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ορθρίσας, πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον,
“Ηλιον “Οσιε, δλοφανῆς γεγένησαι ἀστήρ, καὶ
πιστοὺς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ
τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι.

Δόξα...

Ξενώσας, τὸν λογισμόν σου Πάνσοφε, τῶν
ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπεροκοσμίου δόξης
ἐραστής, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκόν

‘Ηλίου τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκήνωμα
γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς,
εὔσεβῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν
διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας ἀειπάρθενε.

Κανών Σταυρώσιμος
 Ὁδὴ γ'. Ἡχος γ'. Ο Είρμος

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
 στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἥν ἐκτήσω, τῷ
 τιμίῳ σου αἷματι.

Ἐν τοστερεωτῶν επιστοιπεεποι
 θοοοτων πστερεωσον κυριετην εκκλη
 σιαν ανην εκτησω και μιαιωσου
 αιαι ματιν

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε,
 ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί^π
 σε, τιμῆς οὖσαν πρόξενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας,
 κατάρα σοῦ Δέσποτα γεγενημένου, καὶ Σταυρῶ,
 τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Сυντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ Θεὸν ἀγνὴ τέξασα σεσαρκωμένον, τὸν Σταυρῷ, προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανών ά, Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας
Ἴηχος δ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕγλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι,
καὶ Μαρτύρων εὔκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος
Σεμνή, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν
ἔνθεον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε
κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχήν, καὶ τοὺς
θορύβους διέψυγες, νηστείαις δεήσεσι, πόθῳ
σχολάζουσα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιωσύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὄνυχων ἐπόθησας,
ὁφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας,
Μακρῖνα πανάφθορος, καὶ παναμώμητος.

Θεοτοκὸν

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γῆν σε παρθένον, Παναγία Παρθένε
γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν
ἀσπόρως βλαστήσασα, δι' οὗ στηριζόμενοι, σὲ
μακαρίζομεν.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου
Ἴηχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς,
καταστραπτόμενος φωστήρο γέγονας,
φωταγωγῶν πίστει σοι, τοὺς προσερχομένους
μακάριε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδήγησας πρὸς ζωήν, τοὺς ἐπομένους σοι
καλῶς Ὁσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θείᾳ
δυναστείᾳ ἐνέκρωσας.

Δόξα...

Сυνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς οὐρανίοις· ἐπὶ¹
γῆς βίον γάρ, ἀγγελικὸν ἔζησας, Δίε θεοφόρε
Πατήρο ἡμῶν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκὸν**

Ἐνώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς
οὐρανοὺς Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι
τὰς ψυχὰς τῶν ὄμνούντων σε.

·Ωδὴ γέ, τοῦ μηναίου
·Ἡχος δέ
·Ο Ειρμὸς

Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

·Ἡχος ἔτος β

χ ^B ρ φ ρ αι ν ε ται ε πι σοι η Εκ κ λη σι α
— υ — ρ — ε ^B ρ σου Χρι στε κραζου σα ^π ^q συ μου ι σχυς Κυ ρι ε
Δ ^η και κα τα φυ γη και στε ρε ω μα α α ^η α ^β λ

Κάθισμα
„Ηχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἡ ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνὴ τῷ Κυρίῳ,
συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ
κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὥραῖσασα· ὅθεν
εἶληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἱατρεύουσα, τὰ
ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου
„Ηχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Δόξα...

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς, καὶ αὐτῷ
μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε,
χαρισμάτων τετύχηκας, καὶ τῶν δαιμόνων
πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἴνον,
μονὴν ὡκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ
νεκροὺς ἡξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε,
ἀδιστάκτῳ δεήσει σου· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρώτου δεύτερος· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὑπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἔξ ὑπνου γὰρ ἥγειρας, πάντας Λόγε ὑπνώσει σου, ἐμοῦ δὲ τὴν καρδίαν δεινῶς, κατελόγχευσας Τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σὴ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

Ωδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ὕπνου δ'. Ο Είρμος

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
ρεύσαντι αἷματι».

Ὕπνος λατρεῖα
Θυσωσοι πρόμε τα φωνησαι νε
σεως Κυριε η Εκκλησι α βοασοι πρό^π
εκ δαι μονων λυνθρους κε κα θαρμε νη λα

Π
τω δι οι κτον ^π_q εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι

αι μα τι ι ι ι λ

Κοντάκιον
Ἅγιος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἄγνείᾳ ψυχῆς, ἐνθέως δπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὔχήν, ὡς λόγχην χειρισάμενος,
κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δίε τὰς
φάλαγγας, θαυματουργὴ Πατὴρ ἡμῶν,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

‘Ο Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, “Οσιε
Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ
πέλαγος ἔξερεύξομαι; σὺ γάρ τῷ βίῳ
ἐνδιαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν
χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ
νεκρώσας σοφέ, καὶ σάρκα δουλαγωγήσας,
καθυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι, εὔχὴν δὲ
ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην
κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ὁσίας
Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχοι

Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοὶς Μακρῖνα,

Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖς καὶ πόλον.

Τῇ δέ ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακριναν νόες ἐνθεν
ἀειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Δίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Γεύη τελευτῆς καὶ σύ, παμμάκαρ Δίε,

Ἐνδοξε κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξιν πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι τέσσαρες
συνασκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου, τοῦ κατὰ τὴν Λαύραν τοῦ ἀγίου
Σάββα ἀσκήσαντος, καὶ ἐπειτα ἀρχιεπισκόπου
Ἐδέσσης γεγονότος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

·Ωδὴ η', τοῦ μηναίου
·Ἅγιος δ'
·Ο Εἱρμὸς

Στίχ. **Ἄ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν
ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἵ εὐσεβείας
ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

·Ἅγιος ἄγιος

Ἄγιος ἄγιος νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
νου μεν τον Κυ ριον

Ἄγιος ἄγιος Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ
λε ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε
πυ ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε
ρι ζω σα με ε νοι ποι ευ σε βει ας ε ρα σται

Π
6 Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν τα
τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο
ον
6 λ

Την Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα πετάρτου ἡχου.

Τιμιωτέρα Ἡχος^{Γ' τος}

Σπίχος α'

^M χ ^B ξ η μου

λε γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον λε και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου λε ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου λε

^B

λε Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λε και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ

λε την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λε την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λε

Σπίχος β'

ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶**λ** i δου
 γαρ α πο του νυν ⁶**λ**μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶**λ**
^B
⁶**λ**Την Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ ⁶**λ**και
 εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ
⁶**λ**την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
 σαν ⁶**λ**την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
⁶
 μεν ⁶**λ**

Σπίχος γ' ⁶**λ** τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶**λ**και α γι ον το
 ο νομα αυ του ⁶**λ**και το ε λε ος αυ του ⁶**λ**

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον ⁶
^B και

⁶ ^{B+} λην Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ⁶ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶ λην α δι α φθορως Θεον Λογον τε κου

σαν ⁶ λην ον τως Θεο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶ λην

Σπίχος δν ^χ ποιη σε κρατος εν βραχι

⁶ λην ποιη σε κρατος εν βραχι

ονι αυτου ⁶ δι ε σκορ πι σεν ⁶ λην πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων ⁶
^B

⁶ λην Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ⁶ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
 λ⁶την α δι α φθιρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν λ⁶την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν λ⁶

Σπίχος ε' λ⁶ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψωσε τα πει νους λ⁶ πει νων τας λ⁶ ε
 νε πλη σεν α γα θων Δ⁺ και πλου του ουν τας ε
 ξα πεστει λε κε νους λ⁶
 λ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ Δ⁺ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
 φιμ Δ⁺την α δι α φθιρως Θε ον Λογον τε

κου σαν ^π**q** την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶**λ**

Σπίχος στ' ⁶**λ** **λ**
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶**λ** **λ**
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶**λ**
τω Α βρα αμ ^Δ**λ** και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος ⁶**λ**

^M
⁶**λ** **λ**
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
^Π
Σε ρα φιμ ^Δ**λ** την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

ψ ρ α μ σ τ ρ ε ν

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδη τοῦ Μηναίου

Ὕχος δ'.
·Ο Ειρμὸς

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάφας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὕχος ἔτος

λ Λι θος α χει ρο τμη τος ο ρους εξ α λα ζευ του σου Παρ θε νε λ α κρο γω νι αι ος ε τμη η θη Χρι στος π συ να α ψας τας δι ε στω σας φυ σεις λ δι ο ε πα γα λο μενοι λ σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο μεν λ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

“*Ηχος β'*

Γυναικες ἀκουπίσθητε

Τὸ δπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς πίστεως, Σταυρὸν τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει, τὸ μέγα καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων φύλακα, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σε εὑφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον ὄμοιον

“*Ηχος β'*

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν Γίὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα καὶ νεκρωθέντα, καὶ μητρικῶς ὡλόλυζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, Σταυρῷ ταθῆναι ἦνέσχου;

**ΑΙΝΟΙ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)**

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

“Υμος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἥ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὑφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἄινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ φαλτηρίῳ φαλάτωσαν αὐτῷ.

“Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὁσιοὶ ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἄι ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις,
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον,
δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

‘Ο προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

‘**Υ**μνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“**Ο**τι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ Κύριε.

“Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Ἄμην.**

Ο Ιερεύς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

Ο χορός: **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

ὁ διάκονος: **Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.**

Ο χορός: **Κοί, Κύριε.**

Ο Ιερεύς: **Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....**

Ο Ιερεύς: **Κὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο χορός: **Ἄμην.**

Ἄπόσπιχα τῶν Αἴνων Σταυρώσιμα

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὅρει, χεῖρας ἔκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλὴκ ἐτροποῦτο, σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

ταυ ρο φα νως Μω υ ση ης εν τω ο
ρει ρας εκ τει νας εις υ υ ψος τον Α
μαληηκ ε τρω που ου το π συ δε Σω τηρ τας πα
λα α μας α πλω σας εν τω σταυ ρω τω ω τι μι
ω ε νηγ κα λι σω με σω σας της δου λει ας του
εχθρου π και ε δω κας μοι ση μει ω σιν ζω ης
α πο το ο ζου φυ γειν των ε ναν τι ω ων μου

πρὶ δι α του το Λο γε προ σκυ νω τον Σταυ ρον
σου τον τι ι μι ον ἦ

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ηὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὔφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσὸν χαλεπόν, ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα, ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου δόξα σοι.

Ἢ Φθό νω τρυ φης εκ βε βλη μαι πτω μα
πε σω ων χα λε πον ἦ αλλ ου πα ρει δες Δε σπο
τα Α να λα βω ων δι ε με το κατ ε με ἦ σταυ
ρου ου σαι και σω ζεις με εις δο ξαν ει σα

γεις με Λυτρω τα μου δο ο ξα σοι ἦ

Μαρτυρικὸν

Σπίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἄπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν Τῶν αγίων Αἴδην φορων την μνημην δευ τελα οι α παντες τιμησω μεν π ο τι θε ατρον γε νο με νοι Αγ γε λοις και αν θρω ποις ρ τον της νικης στε φα νον πα ρα Χριστου ε κο μισαν το ρ και πρε σβευ ου ου σιν

υ περτων ψυ χωων η η μων^Γ
τι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος,
ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοῶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς.
Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυς Ἰησοῦ μου; ὁ κτίσας
λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἀφωνος ἐν Σταυρῷ
νῦν ὀρᾶσαι;

΄Ηχος Γα

χ^Μ Γ π
τι Δο ζα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνευ
μα α τι π
χ^Δ π
π^Π Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ων ων α μην π
χ^Δ π
π^Π Δα κρυ ων προ χο ας κε νου σα η Πα να
μω μος ς ε στε να ζεν ε θρη η νει βο ω

σα εκ βα α θε ων ψυχης ^π_q Φως γλυ κυ τα τον πως
ε δυς ³_K Ι η σου ου μου ^π_q ο κτι σας λο γω
πα αν τα πως νε κρος α φω νος εν Σταυ ρω νυ νυ
ο ρα α σαι αι αι αι ^Γ ^Λ ^η

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ϕάλλειν τῷ ὄνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἀπολυπίκον τοῦ Σταυροῦ

΄Ηχος Λ^π Πα^ο

χ ^π Λ^π Συγγενε^π ον σου
 π ρι ε τον λα ον σου Δ^λ
 και ευ λο γη σον Δ^λτην κληρο νο μι αν σου
 π ηρε^π ον σι λε ευ σι Δ^λ κα τα βαρ
 βα α ρων δωρου μενος π^η και το σον φυ
 λα αττων Δ^λ δι α του Σταυρου σου πο λι
 τε ευ μα π^η

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίου εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ἔπειτα
αχραντε

Φε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο γη
με ε νη και ε πι γης δοξο λογου με ε ε νη
χαιρε Νυμφη ανυμφευτε ε ε πι
Ιερεύς: "Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἄχος πᾶν οὐ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

ΕΤΕΡΑ

- 1.
- 2.
- 3.

4. γ Δ Κ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ή ^M
5. γ N Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π ^π
6. γ N Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ ^γ
7. γ Γ Κ ρι ε ε λε η σο ν ή
8. γ Δ Θ Κ ρι ε ε λε η σο ν π ^Δ
9. γ Δ Κ ρι ε ε λε η σο ν ή
10. γ N Κ ρι ε ε λε ε η σο ν π ^π
11. γ N Κ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δ ^N
12. γ N Κ ρι ε δ ^γ
- δ Οι Κ ρι ε δ

Άντιφωνο Α'

Ἅγιος Δί^ό

Ἄγιος Δί^ό
μη ην

Στίχ. α' Ἀγαθὸν το εξ ο μο λο
γα θον το εξ ο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου γ ψιστε

Ἄγιος πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας

Στίχ. β' Ἀγαθὸν α ναγ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Ἄγιος πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. γ' τι ευ φρα νας με Ku ρι

ε εν τοις ποι η μα σι σου Δκαι εν τοις
ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο
μαι Δ

ΔΤαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Στίχ. δ' τι ευ θυς Ku ρι ος ο

Θε ος η μων Δκαι ουκ ε στιν α δι κι
α εν αυ τω Δ

ΔΤαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονη μας ⁶

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ ^Δ **Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοῦ**

το οκου ^{ζ'} **Σωτερ σωσονη μα α ας** ^Δ

Άντιφωνο Β'

΄Ηχος Δι

^Δ **Ἄ μη ην** ^Δ

Στίχ. α' ^χ ^Γ ^Δ **Ο Κυριος ε βα σι λευ**

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ^Δ ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το ^Δ

^χ ^Δ **Πρε σβει αις των αγιων σου** ^Δ ^B **σωσονη**

μας Κυρι ε 6

ΣΤΙΧ. β' χ Γ Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται Δ

Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η

μας Κυρι ε 6

ΣΤΙΧ. γ' χ Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης Δ θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος Δ

Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου Δ σωσον η

μας Κυρι ε 6

Στίχ. δ' ^Γ
⁶ Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σωσον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^Δ Ιο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^M ^Δ Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος

του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη
 ναι ^{ζ'} εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως ε
 αν θρωπη σας ⁶^σταυρω θεις τε Χριστε ο Θε
 ος ^Δ θα να ατωω θα να τον πα τη σας ^δ ει
 εις ων ^χ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α γι ω Πνευ
 ματι ⁶^σσωσον η μα α ας ^Δ

Αντίφωνο Γ'

Αντίφωνο Γ'
Ηχος Δι

Στιχ. α' ρ
Δευτε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τηρι η μων

ωσον η μα ας γι ε Θε ου

εν Αγι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β' ρ
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

ωσον η μα ας γι ε Θε ου

εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

ΣΤΙΧ. δ' ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Ωσον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Ἄλλευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χριστω Κω σον η μα ας γι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ
Ὕχος δ'

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς
σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ
δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας
χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης,
ἀγήτητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ὕχος Δι

Ἡ ψω θεί εις ε εν τῷ Σταυρῷ ε κου σι
 ως τη ε πω νυ σμωωσου και νη πολιτει α
 τους οικ τιρμους σου δω ρη σε Χριστε ο Θε
 ος ευ φρανον εν τη δυ να μει σου τους πι
 στους Βασι λεις η μων νι κας χο ρη γων αυ

τοις Δ⁶κα τα των πολε μι ων 6την συμ μα χι
αν ε χοι εν την σην Δ^{z'} ο πλον ει ρη η νης Δ^{z'}
α ητ τη τον τρο ο παι ο ον Δ^{z'}

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς

‘**Υ**ψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. ‘**Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα **16:1-16**

Ἄδελφοί, συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἀν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγεννήθη καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἔαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἵς οὐκ ἐγὼ μόνος εὔχαριστῶ, ὅλλα καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν)· καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς, ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ιουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ

συναιχμαλώτους μου, οἵτινές εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἵ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε Ἐμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀσπάσασθε Ἐπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. Ἀσπάσασθε Ἡρῳδίωνα τὸν συγγενῆ μου, ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμᾶν, Πατρόβαν, Ἐρμῆν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Όλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας διγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ύμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα Ἡχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^ταιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἴχος πῷ Πα

Ἄκυρι ε ε λε η σον Ἀ

Ἄκυρι ε ε λε η σον Ἀ

Ἄκυρι ε ε λε η σον Ἀ

Ἄκυρι ε Ἀ

Ἄ μη η η η ην ς

Ἄκαι τωπνευματι ι ι ι ι ι σγ Ἀ

Ἄκαι οι οι οι οι οι Κυρι ε Ἀ "Ετερον.

Ἄκαι Κυρι ε Ἀ ε ε ε ε ε ε Ἀ

Ἄ α α μην Ἀ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

έλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

΄Ηχος π̄ῳ Πα 'Εναρμόνιος

Ἐ^πει ει εις Α γι ος Κυ υ ρι
ει ει εις Ι η σους Χρι στος εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην Ἀ

΄Ηχος ἡ τοις

χ ^B δι ει ει ει ει εις α α α
 λ ^E ει ει ει ει ει ει ει ει ει εις
 γι ι ι ος λ ει ει ει ει ει ει ει ει εις
 κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λ ^M ι η σους
 χρι ι στος δι εις δο ο ο ζαν δι Θε ου Πατρος
 α α μην λ ⁶

Ἡχος π̄q Πα ^π
 π̄q ^π α α νες Α α α φες ^χ Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^χ ^π Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα ^M ^π Η μων ^π Τα
 E κου ου σι ι ι α ^χ ^π τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^π τα εν γνωω ω σει ^χ ^π και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α ^π ^π τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^χ ^π τα κα τα νουν ^{z'} και δι α ανοι οι αν ^Δ ^π τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ωρησον ^π ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἐχος πάντα Πάντα

Ἐχος πάντα Πάντα
 Χριστέ ε το φως το α λη θι νον ρι το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ρι ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας ρι το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ρι ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον ρι και κα τε ευ θυ υ υ υ
 νο ον Δι τα δι α βη η μα τα α η

μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω ω
ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου^q πρε
σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
ου Μη η η τρος^q και πα αν τωων σου ου
τωνΑ γι ω ω ωνα μην^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἐχος Διὸς ΑΓΙΑ

Ἐχει ση μει ω ω θη η η εφ η μας Διός
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
ρι ι ι ε Διός ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην ζεις τα α ας καρ δι ι
ι ας η η η μων Διός Αλ λη λου ι ι α
α α α Διός

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἴχος π̄ ἡ Πά

χ ^Π
π ^Π Κωτη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε εσωω τη η ης γης Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^Χ ^Π ι α α αλ
λη η λουουουι α ^Δ
ο ^Π θε ος βα σι λε ευς ^Π η ημων προ
αι ω ω ω νων ^Δ ειρ γα σα το σω ω τη
ρι ι ι αν εν με ε ε σωω τη ης γη
η ης Α αλ λου λου ου ιου ι α ^Δ
π ^Π Κυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειεισουτην θα α α λα α α ασσαν ^χ
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος ^χ Α αλ λη λου ου ου ου ι α ^Δ
 π ^κ Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους συ ε ξη ρα α νας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ ^χ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α ^π
 π ^κ Κη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τισω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^χ_π Α ααλ λη λουου ι ι α ^π_π
 π ^π_π Κυ ε ποι η σας παντατα ω ραι αι αι
 α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ_δ Συ ε
 ποι οι η σα ας α αυ τα α α Α α αλ
 λη λουου ι ι α ^π_π
 π ^κ_π δ να στα ^ο_μ ο Θε ε ε ος ε πι
 βλεψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
 λα θη της φωνη ης των οι οι κε τωω ω ων
 σου ου ου ^χ_π Α α α λη ουου ι ι α ^π_π

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
‘Ημετέρας καταγραφής.

“Ηχος π̄η Πά

χ ^π
π ^κ
π ^π ςω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω ω τη η ης γης ^Δ Χρι στε ε ε
ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^χ ι Α
α αλ λη η η λου ου ι ι ι α α α
α ^π
π ^π
π ^π ο θε ος βα σι λε ευς ^π η η μων ^χ προ
αι ω ω ω νων ^Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη ρι
αν εν με ε ε σω ω τη ης γη η ης ^χ
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α π
 π Κυ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν χ συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα
 λας των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ρ Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α π
 π Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α α αρ ρους χ συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ους Η η η η θα α αμ ρ Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α π

π^π Κη ε στι ιν η η η με ε ε ρα ς και
 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ς Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν Δκαι Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον ς Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α π^π
 π^π Κυ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης ς θε ρος και ε ε ε αρ Δ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α ς
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α π^π
 π^π Δ να στα ο ο Θε ε ε ος ς ε

πι βλεψον ε πι τη δι α θη κη ην σου **Δ**
μη ε πι λα θη **Δ** της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου **χ** Α α αλ λη
η η λου ου **ι** **ι** **ι** α α α α **π**

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

ὭΗχος Στά^Φ Δι

Ἐ^Δι δο μεν το φως το αλη θι νον ^Δ ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ⁶ εν ρο μεν
 πι στιν α λη θη ^Δ α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νον ου ου ουν τες ⁶ αυ τη γαρ
 η ημας ^{ζ'} ε σωσε ^Φ ε ε ε εν ^Δ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

ὭΗχος Στά^Φ Δι^χ ^Δ μην α μην α μην ^Δ εις α
 φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον ^Δ

^ΔΠλη ρω θη τω το στο μα η μων ^Δ

αι νε σε ως σου Κυριε ⁶ ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ξι ω
σας η μας ^Δ των α γι αν σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι αν ⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^Δ

Εἶη τό ὄνομα...

Ὕχος ~~περι~~ Δι

Ἄλλα μην ^Μ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος ⁶ (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος ^Δ

Τόν Εύλογούντα...

Ἄλλον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζοντα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ
ει ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^χ η η ^Δ

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.